

ffjellig Grund til at nedsætte en Commission mellem dette og næste Rigsdagsmøde til særlig Bearbejdelse blot af disse Forslag paa det Grundlag, som de omhandle, men derimod ikke at foretage en Reform af vor hele Administration. Jeg skal imidlertid tillade mig at tilføie, at denne Ansøelse, som jeg tidligere har næret, har jeg nu opgivet, thi det forekommer mig, at disse Forslag ere saaledes bearbejdede fra Regeringens Side, at de ikke behøve nogen saadan yderligere commissarisk Behandling. Det vilde altsaa ikke være Andet end Udvalgsarbejder til Fremme af Sagerne mellem Rigsdagens Møder, uagtet man i næste Rigsdagsmøde meget godt kan bringe disse Arbejder tilende, naar, som jeg haaber, det først er afgjort, at Folkethinget ikke vil fremme det Forslag, som nu foreligger, om Nedsættelse af en parlamentarisk Commission.

Finansministeren: Det ærede Folkething vil ikke kunne vente, at dette Forslag, skjøndt det for Tiden bevæger sig indenfor Folkethingets egne Grænser, skulde kunne betragtes saaledes, som den ærede Forslagsstiller, der først havde Ordet, udtalte sig, som et indre Anliggende for Folkethinget, hverken naar der sees hen til det Omraade, som man agter at give det, og som gaaer videre, end det forekommer mig er Folkethingets eget, eller til den overordentlig store Myndighed, som man vil have lagt deri. Regeringen er saa langt fra at betragte det som et indre Anliggende, at den tværtimod maa betegne det som et af de betydningsfuldste politiske Skridt, som dette Thing nogensinde har gjort, og da Regeringen ikke troer at kunne følge de ærede Forslagsstilleres Betragtning, finder den, at det er dens Pligt allerede paa dette Stadium at udtale sin Opfattelse af Sagen, i alt Fald for at den hele Situation kan ligge klar for ærede Medlemmer, inden de bestemme sig til at følge de ærede Forslagsstillere, og for at de navnlig kunne vide, hvilke Consequenser deraf kunne følge. Jeg siger, at Regeringen ikke kan tilraade at følge de ærede Forslagsstillere, og det af den Grund, at den med al Anerkjendelse af den Hensigts Berettigelse, som er udtalt ved

Forslaget, dog maa finde, at Maalet maaffee stilles noget høiere og noget videre, end det ligger indenfor Mulighedens Grændser at naae, og i alt Fald, at den Vej, som foreslaaes, neppe er hensigtsmæssig og neppe den, som vil føre til Maalet, hvorimod der ved den Hefter ikke saa politiske Vanffeligheder, som vel maae findes for Die, forinden man bestemmer sig til at gaae den. Regeringen har ikke andet Formaal end det, som er udtalt i det Forslag, som foreligger til Beslutning, nemlig at virke hen til at faae en saa simpel, saa lidet bekostelig og saa hurtig civil Administration som vel muligt, og jeg har den Tro, at den ogsaa ved enhver Leilighed har vilst sig villig til i saa Henseende at gaae Haand i Haand med Repræsentationen og at arbejde sammen med denne for at naae dette Maal. Men det er vel muligt, mine Herrer, at der er nogen Forskiel i vore Betragtninger af det, idet det vel kan være, at dette Thing ikke vil anlægge den samme Maalestof for Spar-sommelighed for Administrationens Virksomhed som for dets egen, medens paa den anden Side Regeringen maaffee lægger noget stærkere Vægt og ifølge sin særlige Stilling maa lægge noget stærkere Vægt paa Hensynet til, at Forretningerne bestrides paa en hensigtsmæssig og fuldkommen fyldestgjørende Maade. Jeg skal med Hensyn til dette Maal, som man her har stillet sig, sige, at jeg kunde have ønsket, at de ærede Forslagsstillere ikke blot i deres Forslag til en Beslutning, men ogsaa i de Foredrag, hvormed de have ledtaget deres anbefaling deraf, havde udtalt sig noget nærmere om, hvad det egentlig er, de ville, thi jeg tilstaaer, at jeg ikke har kunnet finde en tilstrækkelig tydelig Anbydning heraf, hverken i det Forslag, som foreligger os, eller i de Foredrag, vi have hørt navnlig af det ærede Medlem for Frederiksborg Amts Ste Valgkreds (B. Christensen), men ogsaa af det ærede Medlem længere nede i Salen (E. W. Nyholm). — ja, jeg beder Dem tilgive det, naar jeg siger, at det forekommer mig, at de ærede Herrer heller ikke rigtig vide det selv. (Afbrudelse.) Jeg har Lov til at sige det, thi der staaer ligefrem i deres Forslag til Beslutning, at man skal undersøge „om og hvorledes.“ Det er altsaa ikke givet, at de ærede Herrer